

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 4. října 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – Bundeskammer für Arbeiter und Angestellte v. ING-DiBa Direktbank Austria Niederlassung der ING-DiBa AG

(Věc C-191/17) ⁽¹⁾

„Směrnice 2007/64/ES – Platební služby na vnitřním trhu – Pojem ‚platební účet‘ – Případné zahrnutí spořicího účtu umožňujícího jeho uživateli provádět vklady a výběry prostřednictvím běžného účtu otevřeného na jeho jméno“

(2018/C 436/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Bundeskammer für Arbeiter und Angestellte

Žalovaná: ING-DiBa Direktbank Austria Niederlassung der ING-DiBa AG

Výrok

Článek 4 bod 14 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje směrnice 97/5/ES, musí být vykládán v tom smyslu, že pod pojem „platební účet“ nespadá spořicí účet, který umožňuje disponovat uloženými částkami na požádání a z něhož lze vklady a výběry provádět pouze prostřednictvím běžného účtu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 239, 24.7.2017.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 4. října 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Legatoria Editoriale Giovanni Olivotto (LEGO) SpA v. Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA, Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo Economico a Ministero delle Politiche Agricole e Forestali

(Věc C-242/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Životní prostředí – Podpora využívání energie z obnovitelných zdrojů – Biokapaliny využívané v tepelné elektrárně – Směrnice 2009/28/ES – Článek 17 – Kritéria udržitelnosti pro biokapaliny – Článek 18 – Vnitrostátní režimy vydávání osvědčení o udržitelnosti – Prováděcí rozhodnutí Komise 2011/438/EU – Nepovinné režimy osvědčování udržitelnosti biopaliv a biokapalin schválené Komisí – Vnitrostátní právní úprava, která stanoví povinnost zprostředkovatelských subjektů předkládat osvědčení o udržitelnosti – Článek 34 SFEU – Volný pohyb zboží“

(2018/C 436/11)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Legatoria Editoriale Giovanni Olivotto (LEGO) SpA

Žalovaní: Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero delle Politiche Agricole e Forestali

Výrok

- 1) Článek 18 odst. 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES ve spojení s prováděcím rozhodnutím Komise 2011/438/EU ze dne 19. července 2011 o uznání režimu „International Sustainability and Carbon Certification“ pro prokázání souladu s kritérii udržitelnosti podle směrnic Evropského parlamentu a Rady 2009/28 a 2009/30/ES musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, která ukládá hospodářským subjektům zvláštní podmínky, které jsou odlišné a širšího rozsahu, než jaké ukládá nepovinný režim osvědčování udržitelnosti, jako např. režim ISCC, uznaný uvedeným prováděcím rozhodnutím Evropské komise, které bylo přijato v souladu s čl. 18 odst. 4 uvedené směrnice, jelikož daný režim byl schválen pouze pro biopaliva a uvedené podmínky se týkají pouze biokapalin.
- 2) Unijní právo, zejména pak článek 34 SFEU a čl. 18 odst. 1 a 3 směrnice 2009/28, musí být vykládáno v tom smyslu, že nebrání tomu, aby taková vnitrostátní právní úprava, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, ukládala vnitrostátní režim ověřování udržitelnosti biokapalin, který stanoví, že všechny hospodářské subjekty zapojené do dodavatelského řetězce určitého produktu, i to i tehdy, když se jedná o prostředníky, kteří biokapalinami fyzicky nedisponují, jsou vázány určitými povinnostmi týkajícími se ověřování, komunikace a informování vyplývajícími z uvedeného režimu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 283, 28.8.2017.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 4. října 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sądu Okręgowego w Szczecinie – Polsko) – Feniks Sp. z o.o. v. Azteca Products & Services SL

(Věc C-337/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Nařízení (EU) č. 1215/2012 – Příslušnost, uznávání a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech – Zvláštní příslušnost – Článek 7 bod 1 písm. a) – Pojem „smluvní věci“ – Actio pauliana“

(2018/C 436/12)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Okręgowy w Szczecinie

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Feniks Sp. z o.o.

Žalovaná: Azteca Products & Services SL

Výrok

V takové situaci, o jakou se jedná ve věci v původním řízení, se na pauliánskou odpůřčí žalobu, na základě které se držitel věřitelského práva vyplývajícího ze smlouvy domáhá určení, že právní jednání, jež údajně kráčí jeho práva a prostřednictvím kterého jeho dlužník převedl majetek na třetí osobu, je vůči němu neúčinné, vztahuje pravidlo o mezinárodní příslušnosti stanovené v čl. 7 bodu 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 300, 11.9.2017.